

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 6455 van 27 januari 2011
in de zaak A. 198.662/XIV-32.714**

In zake : XXXXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. DE PONTIERE,
kantoor houdende te 8900 IEPER,
Veemarkt 5

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ara SHAHINYAN, van Armeense nationaliteit, op 29 december 2010 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 51.769 van 29 november 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 5 januari 2011;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

De “instructie” van 19 juli 2009 werd met ‘s Raads arrest nr. 197.769 van 9 december 2009 vernietigd en zij werd aldus met terugwerkende kracht uit de rechtsorde verwijderd. Verzoeker kan uit het al dan niet voldaan zijn aan bepaalde criteria uit die instructie op zichzelf geen rechtsgrond putten om tot de onwettigheid van de beoordeling door het bestreden arrest van de beslissing van 27 augustus 2010 te besluiten. De Raad van State is als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten

te treden: het komt hem dus niet toe om in de plaats van de annulatierechter zelf opnieuw het redelijke of onredelijke karakter van de beslissing van 27 augustus 2010 te beoordelen voor wat betreft de vraag of er op grond van de kwestieuze arbeidsovereenkomst al dan niet reden toe bestond verzoeker te machtigen tot verblijf. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Verzoeker voert nog aan dat het bestreden arrest ten onrechte zijn middel geput uit de schending van de Arbeidsovereenkomstenwet en de CAO-wet als onontvankelijk heeft verworpen. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker zich in het verzoekschrift bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft beperkt tot het citeren van een aantal bepalingen uit de hoger vernoemde wetten en tot de algemene opmerking dat de initiële bestreden beslissing die bepalingen schendt. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon dan ook redelijkerwijze besluiten tot de niet-ontvankelijkheid van het middel in die mate, op grond van artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op
zevenentwintig januari tweeduizend en elf, door :

de HH. C. ADAMS, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
J. CASNEUF, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. CASNEUF.

C. ADAMS.